

ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม
พื้นที่รับผิดชอบกองบัญชาการตำรวจนครบาล
(Strategy for Cooperation in Crime Prevention Cooperation
Responsible area, Metropolitan Police Bureau)

ธีรยุทธ จงศิริ*อติพร เกิดเรื่อง*ประยูทธ์ สวัสดิ์เรียวกุล*

Pol.Snr.Sgt.Teerayut Jongsiri*Atiporn Gerduang*Prayuth Swadriokul*

สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และธรรมาภิบาล มหาวิทยาลัยชินวัตร*

The Institute of Public Administration and Governance, Shinawatra University*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล (2) ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล (3) ศึกษาระดับความคิดเห็นของการบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล และ (4) ศึกษาระดับความคิดเห็นที่มีต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้กลุ่มเป้าหมายจำนวน 400 คน สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นต้น

ผลการวิจัยพบว่า

(1) ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.23, S.D. = 0.40$)

(2) ปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.11, S.D. = 0.48$)

(3) ระดับความคิดเห็นของการบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.22, S.D. = 0.42$) และ

(4) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.39, S.D. = 0.77$)

คำสำคัญ การป้องกันอาชญากรรม, การพัฒนาความร่วมมือ, ยุทธศาสตร์

Abstract

This research has an objective for (1) Study the opinions of the factors causing crime problems affecting the development of crime prevention cooperation. in the metropolitan police headquarters (2) to study the level of opinions about crime prevention factors that affect the strategy of crime prevention cooperation development. in the metropolitan police headquarters (3) Study the opinions of management in solving crime problems That affects the development strategy for crime prevention cooperation in the metropolitan police headquarters (4) Study the opinions of management in solving crime problems That affects the development strategy for crime prevention cooperation in the metropolitan police headquarters.

The researcher used quantitative research methods. By collecting data from questionnaires Get a target group of 400 people The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and stepwise multiple regression analysis. of 400 people Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and stepwise multiple regression analysis.

The results of the research showed that

(1) Factors causing crime problems as a whole are at the highest level (M = 4.23, S.D. = 0.40).

(2) Crime prevention factors The overall picture is at the high level (M = 4.11, S.D. = 0.48).

(3) The level of opinions of management in solving crime problems That affects the development strategy for crime prevention cooperation In the metropolitan police headquarters In overall, it was at the highest level (M = 4.22, S.D. = 0.42). and

(4) Opinion levels on cooperation in crime prevention development cooperation strategies in the metropolitan police headquarters The overall picture is at the high level (M = 4.39, S.D. = 0.77).

Keywords Crime Prevention, Cooperation Development, Strategy

บทนำ

ความเปลี่ยนแปลงของประเทศในทุกด้าน ทั้งสภาพเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เป็นผลทำให้ทุกอย่างมีความรวดเร็ว ทั้งต่อสภาพจิตใจของคนในสังคมมีความเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย จากที่เคยรู้จักคุ้นเคยกันถ้อยที่ถ้อยอาศัย พึ่งพาอาศัยกัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่การแข่งขัน การต่อสู้ การเอาตัวรอดเพื่อรักษาสถานภาพทางสังคม และความพยายามยกสถานะทางสังคมให้สูงขึ้น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการว่าถูกหรือผิด เหล่านี้จึงเป็นที่มาของสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง ส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่ประชาชนต้องเผชิญ โดยการเกิดอาชญากรรมมีแนวโน้มและมีรูปแบบที่แปลกจากเดิม มีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้สังคมและประชาชนมีความต้องการและคาดหวังที่จะได้รับการดูแลความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินจากทางภาครัฐให้มากขึ้น อาชญากรรมมีผลกระทบทำให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความเจริญเติบโตที่รวดเร็วของเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม การปราบปรามและการป้องกันอาชญากรรมจึงมีรูปแบบที่แตกต่างเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ โดยเฉพาะความรุนแรงและความซับซ้อนของอาชญากรรม มีนวัตกรรมและรูปแบบเทคโนโลยีต่าง ๆ ดังจะเห็นได้จากสถิติอาชญากรรมจากสื่อที่พบเห็นที่มีรูปแบบเดิม ๆ และรูปแบบใหม่ ๆ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและ

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จำเป็นจะต้องประเมินแนวโน้มของปัญหาอาชญากรรมและความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จะต้องระดมสรรพกำลังที่มีอยู่ มาใช้ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้สามารถรองรับปัญหาอาชญากรรมที่มีแนวโน้มสูงขึ้น และขยายไปทั่วทั้งประเทศและทั่วโลกในลักษณะไร้พรมแดน หากใช้กำลังพลที่มีอยู่ในการบริหารจัดการอาจจะไม่เพียงพอและไม่เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องมีการนำเครื่องมือบริหารจัดการต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการช่วยให้นำมาการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้ หน่วยงานตำรวจเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญยิ่งต่อกระบวนการยุติธรรมที่มีหน้าที่ และความรับผิดชอบหลักในการป้องกันปราบปราม แก้ไขปัญหาอาชญากรรม รักษาความสงบอำนาจความยุติธรรมให้กับประชาชนได้อย่างแท้จริง องค์กรตำรวจจำเป็นต้องพัฒนาปรับปรุงระบบงานให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสถานการณ์โลก เท่าทันต่อพฤติกรรมและการกระทำความผิดในรูปแบบต่าง ๆ ของอาชญากรรม

ตำรวจเป็นเจ้าพนักงานผู้ที่ถูกหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตำรวจต้องคอยตรวจตราดูแลให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งให้ทำลายความสงบสุขเรียบร้อยของประชาชน หากมีพฤติการณ์ใดซึ่งจะทำให้เกิดความกระทบกระเทือนต่อความเป็นปกติสุขของประชาชนแล้ว แม้สิ่งนั้นจะเป็นการผิดกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ตำรวจจะต้องเข้าป้องกัน เข้าแก้ไขช่วยเหลือขจัดสิ่งนั้นให้หมดไปเพื่อบรรเทาความร้ายแรงลง สิ่งกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยที่เป็นการผิดต่อกฎหมายนั้น ได้แก่ การกระทำที่ฝ่าฝืนต่อประมวลกฎหมายอาญา หรือพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา สำหรับสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายแต่กระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชนนั้น ได้แก่ ภัยพิบัติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น วาภัย อุทกภัย หรืออัคคีภัยที่เกิดขึ้นเอง ตำรวจจะต้องเข้าช่วยเหลือแก้ไขเหตุการณ์ให้กลับสู่ความสงบเรียบร้อยให้เร็วที่สุด โดยยุทธวิธีในการดำเนินการของตำรวจมีหลายยุทธวิธี เช่น การป้องกันปราบปราม การตรวจท้องที่ การสืบสวน สอบสวน การควบคุม การจราจร การควบคุมแหล่งอบายมุข รวมตลอดถึงการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ตำรวจจับกุมผู้กระทำความผิด และรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ภายใต้บังคับบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งให้อำนาจและหน้าที่ไว้ การปฏิบัติงานของตำรวจให้บรรลุภารกิจได้อย่างสมบูรณ์ นอกจากจะต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการเป็นตำรวจมืออาชีพ (Professional police) แล้ว ยังต้องเป็นบุคคลที่เคร่งครัดต่อคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ บังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาคเป็นธรรม ต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน (Human rights) และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล (International standard) ต้องเป็นตำรวจของประชาชนทุกคน ทุกคนกลุ่ม สามารถอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้อย่างแท้จริง (กฤษณพงศ์ พุตระกูล, 2560)

การบริหารจัดการเหล่านี้รวมไปถึงการนำเทคโนโลยี เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การพัฒนาการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเต็มศักยภาพ ใช้วิทยาการและเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันสถานีตำรวจนครบาลได้รับการสนับสนุนงบประมาณ คณะกรรมการตำรวจชุมชน ภาคเอกชนและประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลที่สอดคล้องภายใต้พื้นฐานมาตรฐานเดียวกัน สถานีตำรวจนครบาลมีลักษณะบริบทของรูปแบบการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน มีแนวทางการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามจะต้องดำเนินการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของนโยบาย วัตถุประสงค์และการบริหารจัดการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้มีการกำหนดมาตรฐานที่เหมาะสม รูปแบบในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาล (กฤษณพงศ์ พุตระกูล, 2560)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมพื้นที่รับผิดชอบกองบัญชาการตำรวจนครบาล อันจะเป็นแนวทางเพื่อความสอดคล้องให้เป็นไปตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมในเชิงรุกของกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีเป้าหมายสำคัญในการทำให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต ช่วยเหลือสนับสนุนงานของชุมชน มีความศรัทธาต่อการปฏิบัติงานของตำรวจกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บชน.) ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมร่วมกับกรุงเทพมหานครที่มีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนรูปแบบหนึ่ง การรักษาความสงบปลอดภัยที่เป็นที่ยอมรับเพื่อสร้างความปลอดภัยแก่ร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตามที่ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มอบนโยบายและแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่เสี่ยงภัยและส่งเสริมประสิทธิภาพความปลอดภัย สถานีตำรวจนครบาลมีจำนวน 88 แห่ง มีการกำหนดแนวทางเพื่อเฝ้าระวังป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่เสี่ยงเพื่อเฝ้าระวังป้องกันอาชญากรรม รวมถึงการจัดระเบียบสภาพแวดล้อมและสร้างเครือข่ายภาคีรัฐภาคเอกชนและภาคประชาชน รวมทั้งพัฒนาระบบการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก การสนับสนุนให้ทุกฝ่ายโดยเฉพาะประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม มีการบูรณาการของทุกฝ่ายให้สามารถเชื่อมโยงกันได้ทั้งระบบในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาล สถานีตำรวจภูธรและทุกภาคีเครือข่าย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้กำหนดแผนปฏิบัติการการมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 แผนแม่บทบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2558 – 2561 ยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพระบบทำงานทางอาญา ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เน้นยุทธศาสตร์การทำงานเชิงรุกตามหลักการป้องกันและแนะนำการปราบปรามควบคู่กับหลักการแสวงหาความร่วมมือโดยให้หน่วยงานต่าง ๆ ร่วมดำเนินงาน โดยมีจุดมุ่งหมายแสวงหาความร่วมมือจากภาคส่วน ได้แก่ ประชาชน ชุมชน กลุ่มเป้าหมายงานมวลชนสัมพันธ์ ใช้เป็นกลยุทธการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชนและสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนและทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือการทำงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้บรรลุเป้าหมาย มีการพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด การละเมิดสิทธิเด็กและสตรี อุบัติภัยต่าง ๆ ตลอดจนการสร้างทัศนคติที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตลอดจนการแสดงความพร้อมที่จะทำให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างมีระบบ และต่อเนื่องอันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง สำนักงานตำรวจแห่งชาติเล็งเห็นถึงความสำคัญของการทำงานแบบบูรณาการ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและหน่วยงานทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การพัฒนาปรับปรุงและการบังคับใช้กฎหมายให้มีความเสมอภาคและเป็นธรรม มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างสถานีตำรวจนครบาลกับหน่วยงานต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุด ตลอดจนสร้างความสำคัญต่อระบบการบริหารจัดการที่ส่งผลด้านประสิทธิภาพ และความมั่นคงปลอดภัย อีกทั้งลดปัญหาอาชญากรรมที่มีความยุ่งยากซับซ้อน มีความหลากหลายแตกต่างกัน ส่งผลต่อการลดความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ความชัดเจนในข้อมูล การบูรณาการด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด ภายใต้สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมที่ต้องอาศัยข้อเท็จจริงที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ปัญหาอาชญากรรมจึงมีผลกระทบ มีบทบาทและความสำคัญ รวมถึงมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ การใช้ชีวิตของประชาชนในประเทศเป็นอย่างยิ่ง จึงถือเป็นงานที่ทำทนายสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างมาก

ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้วิจัยจึงสนใจมุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และตลอดจนการบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกัน

อาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรมของกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งสามารถเป็นแนวทางเพื่อการนำไปปรับใช้ในการทำงานของกองบัญชาการตำรวจนครบาลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- 2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- 3 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของการบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่ส่งผลกระทบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- 4 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นที่มีต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล

สมมติฐานการวิจัย

- 1 ปัจจัยก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ที่ส่งผลกระทบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- 2 ปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ที่ส่งผลกระทบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- 3 การบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล

วิธีดำเนินการวิจัย

การเก็บข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งแบบการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แนวทางการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive) เป็นการวิจัยที่พัฒนามาจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแหล่งปฐมภูมิ หุติยภูมิ บนพื้นฐานการทบทวนวรรณกรรม และแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลในบทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ คือ ผู้วิจัยเริ่มจากขั้นตอนของ (1) กำหนดปัญหาของการวิจัย (2) กำหนดคำถามการวิจัย (3) ทำการทบทวนวรรณกรรม (4) กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (5) สร้างแบบสอบถามเพื่อการเก็บข้อมูล (6) ทดสอบแบบสอบถาม (7) แจกแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด (8) ประมวลผลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (9) สังเคราะห์ข้อมูล (10) นำข้อมูลที่ได้มาอภิปรายผล (11) สรุปและรายงานผลการศึกษาวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 26,750 คน ใช้การคำนวณเพื่อหากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจากสูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1973, p. 729) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

(1) ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.23, S.D. = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสังคม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.31, S.D. = 0.46$) รองลงมาคือ ด้านการเมือง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.19, S.D. = 0.80$) ด้านเศรษฐกิจมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.15, S.D. = 0.54$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความบกพร่องทางจิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.11, S.D. = 0.64$) (2) ปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.11, S.D. = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการพัฒนาการศึกษาที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.15, S.D. = 0.57$) รองลงมาคือ ด้านการบังคับใช้กฎหมายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.10, S.D. = 0.69$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการควบคุมด้านสภาพแวดล้อมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.03, S.D. = 0.66$) (3) การบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.22, S.D. = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการสื่อสารที่ถูกต้องและรวดเร็ว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.30, S.D. = 0.57$) รองลงมา คือ ด้านการสร้างเครือข่ายอย่างไว้วางใจกัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.27, S.D. = 0.53$) ด้านการกระจายอำนาจอย่างเสริมพลังมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.22, S.D. = 0.59$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการปฏิบัติงานอย่างมีธรรมาภิบาล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.20, S.D. = 0.63$) (4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.39, S.D. = 0.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การสร้างความไว้วางใจกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.24, S.D. = 0.85$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การวางแผนการทำงานเชิงรุก การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.37, S.D. = 0.982, 0.89$)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1) ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล พบว่า มีปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม 2 ตัวแปร คือ ด้านเศรษฐกิจ และด้านความบกพร่องทางจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อำนาจทำนายร้อยละ 53.40 ($R \text{ Square} = 0.187$) 2) ปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล พบว่า มีปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรม 2 ตัวแปรคือ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย และด้านการพัฒนาการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อำนาจทำนายร้อยละ 59.00 ($R \text{ Square} = 0.590$) และ 3) การบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล พบว่า การสร้างเครือข่ายอย่างไว้วางใจกัน การปฏิบัติงานอย่างมีธรรมาภิบาล และด้านการกระจายอำนาจอย่างเสริมพลัง โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรดังกล่าว สามารถร่วมกันทำนาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อำนาจทำนายร้อยละ 81.70 (R Square = 0.817)

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ได้แก่ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ และด้านความบกพร่องทางจิต พบว่าสอดคล้องกับ Ljujic, Van Prooijen and Weerman (2017) ที่ระบุว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้น มีพื้นฐานมาจากปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมถึงปัญหาความเครียดในครอบครัว และปัญหาทางด้านจิตเวช ซึ่งเอกรัซต์ แพงสนิท (2549) ยังพบว่า ปัญหาที่ทำให้ประชาชนไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม คือ ปัญหาเรื่องปากท้อง ปัญหาความยากจน และปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปัญหาที่กล่าวมานี้มีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินชีวิต และใช้ชีวิตของประชาชนจำนวนมาก ที่มีฐานะยากจน และมีความเครียด จึงทำให้ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว เมื่อรายได้ไม่พอ จึงตัดสินใจเข้าสู่การก่อคดีเล็ก ๆ น้อย โดยเริ่มจากการฉกชิง วังราว การลักทรัพย์ โดยชูสวัสดิ์ จันทร์โรจนกิจ (2550) ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า รายได้ส่วนใหญ่ของประชาชนจากข้อมูลพื้นฐานในเขตห้วยขวาง พบว่า ผู้ประกอบอาชีพพนักงานเอกซันทั่วไป ผู้ประกอบกิจการ มีรายได้ที่ต่ำกว่า 7000 บาท ขณะที่ปรัชญา คงสกุล (2550) พบว่า ประชาชนในอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่มีการศึกษาชั้นประถมศึกษา อาชีพเกษตรกรกรรม มีรายได้ต่อปีเพียง 10000 ขึ้นไป ซึ่งจะเห็นได้ว่ารายได้ไม่พอกับรายจ่ายและการดำเนินชีวิต จึงทำให้ปัญหาดังกล่าวสามารถเชื่อมโยง และส่งผลให้ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้ ยอมรับสมมติฐาน

2 ปัจจัยการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล คือ ด้านพัฒนาการศึกษา พบว่า สอดคล้องกับชยพัทธ์ วงศ์ธนวีร์ (2555) ที่ระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันอาชญากรรม พิเชษฐ ชัยมาลา (2554) พบว่า การสร้างเครือข่ายกับชุมชนในด้านการให้ความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการดูแลทรัพย์สิน การให้การศึกษา เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ซึ่งขณะที่ชาคริต ถิ่นจันทร์ (2550) ผลการวิจัยระบุว่า แนวทางในการป้องกันอาชญากรรม คือ การสร้างภูมิคุ้มกันโดยการรณรงค์ให้ประชาชนมีการเรียนรู้ มีความเข้าใจ และให้การสนับสนุนการศึกษา และทำกิจกรรมด้านการป้องกันภัยจากโจรผู้ร้าย สอดคล้องกับไพโรจน์ โกษา (2557) ที่พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมคือการให้ความรู้ ความเข้าใจเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนสามารถเป็นวัคซีนคุ้มกันให้ประชาชนตระหนักรู้ และมีความเข้าใจต่อตนเองและต่อผู้อื่นในการใช้ชีวิตเพื่อให้ตนมีความสุขตามอัตภาพ และไม่สร้างปัญหาต่อสังคม สอดคล้องกับนฤกร คำประสิทธิ์ (2557) ที่พบว่า ด้านการให้ความร่วมมือกับ เจ้าหน้าที่ของรัฐในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งยอมรับสมมติฐาน

3 การบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล คือ ด้านการสร้างเครือข่ายอย่างไว้ใจกัน การปฏิบัติงานอย่างมีธรรมาภิบาล และด้านการกระจายอำนาจอย่างเสริมพลัง ซึ่งพิรุณ คำใจ (2551) พบว่า ควรมีการจัดกิจกรรมมวลชนสัมพันธ์ควบคู่กับงานป้องกันและปราบปราม เพื่อการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ในการให้เกิดความมั่นใจ ไว้วางใจในกันและกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยของสุกานดา จันทวารีย์ (2559) ยังระบุว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนายุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรม คือ 1) ปัจจัยด้านความร่วมมือ ได้แก่ การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ภาครัฐและภาคเอกชน ก้กับการสร้างความร่วมมือกับภาคประชาชน 2) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ คือ ด้านการกระจายอำนาจในการบริหาร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. หน่วยงานภาครัฐ ควรหามาตรการในการแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ อย่างต่อเนื่อง และต้องดำเนินการให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนจริงจัง มีความจริงจังในการแก้ไขปัญหา ไม่ทำเหมือนกับการโปรโมทสินค้าที่ดำเนินการเป็นช่วง ๆ มีระยะเวลาเพียงสั้น ๆ
2. ทุกภาคส่วนต้องร่วมกันสร้างองค์ความรู้ จัดกิจกรรม โครงการ เชิญชวนให้ประชาชนในพื้นที่กลุ่มเสี่ยง เข้าร่วมกิจกรรมการป้องกัน แก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันอย่างเข้มข้นต่อเนื่อง โดยเริ่มจากกลุ่มเป้าหมายหน่วยเล็กที่สุดขององค์กร คือ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน
3. ผลการวิจัยที่ได้สามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการกับหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรง และหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการสนับสนุน เพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการให้สอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กฤษณพงศ์ พุตระกูล. (2560). การป้องกันอาชญากรรมในทศวรรษหน้ากับการพัฒนาระบบงานตำรวจ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ ฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- กรรณิกา ชมดี. (2524). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ: ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภีตำบลท่าช้าง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. (2526). การบริหารงานพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ ฯ: โอเดียนสโตร์. น. 272-273
- ชยพัทธ์ วงศ์ธนวีร์. (2555). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ: กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลบางนา. กรุงเทพฯ ฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- ชาคริต ถิ่นจันทร์. (2550). ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูสวัสดิ์ จันทโรจนกิจ. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่เขตรับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง. กรุงเทพฯ ฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นฤกร คำประสิทธิ์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาดำบลเขาคันทรง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. สืบค้นจากhttps://www.rsu.ac.th/cja/IS/07-NADAKRON_KHAMPRASIT-2557.pdf
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ ฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิเชษฐ ชัยมาลา. (2554). การจัดการภาครัฐแนวใหม่ในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน ของสถานีตำรวจภูธรหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี: เพชรบุรี.
- พีรวุฒิ คำใจ. (2551). ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขต

อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไพโรจน์ โภชา. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมเชิงในพื้นที่รับผิดชอบของสถานี
ตำรวจภูธรบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม: พิษณุโลก.

สุกานดา จันทวารีย์. (2559). การพัฒนากลยุทธ์การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในจังหวัดร้อยเอ็ด. ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

เอกรัชต์ แปงสนิท. (2549). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมอาชญากรรมด้านยาเสพติด ในอำเภอบ้าน จังหวัด
เชียงราย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.